

Dosarul nr. 2ra-2162/18

prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Fălești), judecătorul: L. Trocin

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecătorii: A. Corcenco, D. Stănilă, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Gaisan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” împotriva lui Vasile Gaisan cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Vasile Gaisan reprezentat de avocatul Valentina Moruz,

c o n s t a ț ă :

La 04 noiembrie 2016 Societatea pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” (în continuare SA „FEE-Nord”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Gaisan cu privire la încasarea datoriei în sumă de 3614, 88 lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că între SA „Red-Nord” și Vasile Gaisan a fost încheiat contractul de furnizare a energiei electrice nr. 3/070105 din 18 septembrie 2003.

Reclamantul a precizat că în baza Hotărârii Guvernului nr. 172 din 15 aprilie 2015 și a Hotărârii Adunării Generale a acționarilor SA „Red- Nord” și SA „RED-Nord-Vest” din 15 mai 2015 și în temeiul art. 70 alin. (4), art. 72 Cod civil, SA „RED-Nord” și SA „RED-Nord-Vest” au fost reorganizate prin dezmembrare (separare) cu fondarea SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” (SA „FEE-Nord”), care a preluat activitatea de furnizare a energiei electrice la tarife reglementate în aria de acoperire Nord a Republicii Moldova și i-au fost cesionate toate drepturile și obligațiile ce rezultă din contractele de furnizare a energiei electrice cu consumatorii casnici și noncasnici.

Reclamantul a menționat că în conformitate cu prevederile contractului de furnizare a energiei electrice, pct. 11 lit.d), consumatorul s-a obligat să achite integral plata pentru energia electrică consumată, în termenul indicat în factură. Iar, despre felul și termenul achitării energiei electrice, consumatorului i se aduce la cunoștință prin intermediul facturii de plată, în care este indicat că achitățile se vor efectua până la data limită de plată a facturii.

Reclamantul a punctat că Vasile Gaisan a încălcat condițiile contractuale, deoarece nu și-a onorat cu bună-credință obligațiunile contractuale și a încetat să achite plățile pentru energia electrică consumată în termenul stabilit. Astfel, acumulând o datorie în mărime de 3614,88 de lei.

Reclamantul a relevat că, la 09 august 2016 a expediat în adresa pârâtului pretenția nr. 96 prin care l-a informat despre necesitatea achitării pentru consumul de energie electrică. Dar plata corespunzătoare nu a fost efectuată până în prezent.

În urma celor relatate reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată cu încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei în sumă de 3614,88 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 270 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus o cerere de concretizare, menținând cerințele inițiale.

În motivarea cererii concretizate SA „FEE-Nord” a invocat că la 30 mai 2016 pe numele pârâtului a fost tipărit avizul de plată nr.2/4588162 în care s-a indicat că în baza contorului demontat nr.3924908, a fost furnizată energia electrică în sumă de 3041,64 de lei, în baza contorului nou instalat nr.43679014 - în sumă de 34,68 lei și totodată, s-a inclus datoria pentru energia electrică pentru perioada 29 martie 2016 - 27 aprilie 2016 în sumă de 1192,84 de lei. Avizul de plată nr.2/4588162 a fost prezentat Poștei Moldovei, deoarece avizele de plată sunt repartizate consumatorilor de către oficiile poștale, pentru a fi înmănat pârâtului.

La 29 iunie 2016 pe numele pârâtului a fost tipărit avizul de plată nr.2/4621955, în care s-au indicat datele conform contorului nr.43679014 pentru energia electrică furnizată în sumă de 538,56 lei. La fel, s-a inclus datoria din avizul de plată anterior în sumă de 4269,16 lei, deoarece nu a fost achitată. Avizul de plată nr. 43679014 a fost prezentat Poștei Moldovei pentru a fi înmănat pârâtului.

Reclamantul a specificat că pârâtul, la 04 iulie 2016 a achitat suma de 1192,84 lei, sumă neachitată fiind de 3614,88 lei.

La 26 mai 2016, conform actului de control al echipamentului de măsurare nr.78485 din 26 mai 2016, la cererea consumatorului Vasile Gaisan a fost verificat în regim de lucru contorul nr.3924908 și a fost stabilit faptul că contorul funcționează normal.

La insistența pârâtului, la 26 mai 2016 contorul electric nr.3924908 a fost demontat și prezentat la expertiza metrologică. La 01 iunie 2016, ÎS „Centrul de metrologie aplicată și certificare” a eliberat un raport de verificare metrologică de expertiză nr. 024-2016, iar în concluzie este menționat că contorul EPO- 172C01 nr.0003924908 nu corespunde cerințelor GOST 8.584-2004 și anume la poziția P10.6-

la $400 \% \cos \varphi = 0,5$ eroarea contorului depășește eroarea maximă admisibilă. La celelalte poziții eroarea relativă măsurată este admisă. Mai mult ca atât, consumatorul casnic nu poate avea o asemenea sarcină, $400\% \cos \varphi = 0,5$ este foarte mare, aparatul de protecție instalat la pârât este de 32A, conform actului de control nr.78485 și nu asigură consumul unei astfel de sarcini. Pentru sarcina - $400\% \cos \varphi = 0,5$ trebuie să fie instalat un aparat de protecție nu mai mic de 40-50 A. Real sarcina - $400\% \cos \varphi = 0,5$ nu are nici o atribuție la consumul de energie electrică pentru consumatorii casnici. Astfel, s-a constatat că contorul a funcționat normal și nu a fost nevoie de efectuat un recalcul.

Reclamantul a precizat că la 20 septembrie 2016 consumatorului i-a fost înaintată reclamația nr.96 din 20 septembrie 2016 prin care a fost informat despre necesitatea achitării pentru consumul de energie electrică, însă a fost restituită cu mențiunea precum că pârâtul a plecat.

Chiar dacă pretenția nu a fost recepționată, pârâtul deja cunoștea despre datoria față de SA „FEE-NORD” și situația creată.

Prin hotărârea din 09 iunie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul Fălești) s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „FEE-NORD” și s-a încasat de la Vasile Gaisan datoria în sumă de 3614, 88 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei, în total suma de 3884,88 lei.

În susținerea soluției date, instanța de fond a concluzionat că solicitările reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt întemeiate și se încadrează în prevederile legii, motiv din care acțiunea urmează a fi admisă.

La 26 iunie 2017 Vasile Gaisan reprezentat de avocatul Valentina Moruz a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 09 iunie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul Fălești) prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea din 14 iulie 2017 a Curții de Apel Bălți nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Vasile Gaisan reprezentat de avocatul Valentina Moruz cu acordarea apelantului termen până la 26 septembrie 2017, pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea apelului motivat și a dovezii achitării taxei de stat în mărime de 212,50 lei.

La 25 septembrie 2017 Vasile Gaisan reprezentat de avocatul Valentina Moruz a depus apel motivat și a solicitat admiterea cerințelor inițiale.

Prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Vasile Gaisan, reprezentat de avocatul Valentina Moruz și s-a menținut hotărârea din 09 iunie 2017 a Judecătorei Bălți (sediul Fălești).

La 13 februarie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.140), Vasile Gaisan a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 04 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Vasile Gaisan a fost considerat admisibil.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Vasile Gaisan, s-a casat decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, cu transmiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de către Vasile Gaisan reprezentat de avocatul Valentina Moruz, și s-a menținut hotărârea din 09 iunie 2017 a Judecătoriei Bălți (sediul Fălești).

La 22 august 2018 Vasile Gaisan a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii din 09 iunie 2017 a Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) și a deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, deoarece instanța de apel a copiat motivarea din hotărârea instanței de fond, fără a pătrunde în esența cauzei și fără a da o apreciere justă probelor prezentate la dosar, nu a aplicat normele legale aplicabile speței ceea ce în conformitate cu art. 432 alin. (2) și (4) Cod de procedură civilă, constituie temei de declarare a recursului.

La 25 octombrie 2018 SA „FEE-NORD” a depus referință asupra cererii de recurs declarate de Vasile Gaisan prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 mai 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 20 iunie 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți fiind anexată la materialele dosarului.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Vasile Gaisan, la 22 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Gaisan în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța

judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină

concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Gaisan este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Gaisan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Vasile Gaisan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean